خبر

مهرداد بذرپاش:

ورودمان به قراردادهای فوتبال بنا به خواست مردم بود

رئیس کل دیوان محاسبات کشور از بررسی قراردادهای فوتبال توسط این دیوان خبر داد. مهرداد بذرپاش درباره نحوه ورود دیوان محاسبات به قراردادهای نجومی فوتبال در شبکه خبر سیما گفت: از زمانی که به دیوان محاسبات آمدم یکی از مهم‌ترین درخواست‌های مردمی همین موضوع بود. اتفاقاتی در ورزش کشور می‌افتد که خیلی خوب است اما اخیرا اتفاقات تلخی رخ داده که هم مردم و هم تیم‌ها را ناراحت کرده است؛ مانند اتفاقاتی که درباره سرمربی تیم ملی رخ داد و ضرر و زیانی که به کشور وارد شد یا اتفاقاتی که برای ۲ تیم پرطرفدار کشور، استقلال و پرسپولیس رخ داده است که دچار چالش حقوقی با مربیان‌شان شدند و مرتب تهدید به محرومیت می‌شوند. او ادامه داد: این اتفاقات نشان می‌دهد هم تیم ملی، هم استقلال و هم پرسپولیس گرفتار این موارد هستند. مردم هم می‌گویند چه خبر است که با این تنگناهای ارزی و اقتصادی چنین قراردادهایی بسته می‌شود. بعد هم این مربیان می‌روند و شکایت می‌کنند و ضرر و زیان پرداخت می‌کنیم و تیم‌های‌مان هم محروم می‌شوند. مردم حق دارند ناراحت و نگران باشند. رئیس کل دیوان محاسبات تصریح کرد: به قراردادهایی که منعقد شده و این مشکلات را برای کشور ایجاد کرده، ورود می‌کنیم و ارزیابی دقیقی انجام خواهیم داد و با مسببان که کوتاهی کرده‌اند طبق قانون برخورد خواهد شد. از طرفی در فصل جدید که باشگاه‌ها درگیر انتخاب مربی و خرید بازیکن هستند نیز ورود جدی‌تری خواهیم کرد. بذرپاش ادامه داد: متأسفانه چارچوب مشخصی نداریم اما با توجه به دولتی بودن استقلال و پرسپولیس می‌توانیم ورود کنیم. وظیفه نظارتی ما در دیوان محاسبات، نظارت بر هر بخشی است که از بودجه دولتی کشور استفاده می‌کند. بر تیم‌هایی که به عنوان بنگاه‌های اقتصادی فعالیت دارند یا تیم‌های خودروسازی نیز با اهرم‌های دیگری نظارت خواهیم کرد. وزارت ورزش و جوانان به عنوان نهادی حاکمیتی که مسؤول تنظیم مقررات در این حوزه است، باید ورود کند و ما هم حمایت می‌کنیم تا این چارچوب‌ها را به باشگاه‌ها ابلاغ کند. شاید خیلی از باشگاه‌ها با روش‌های مختلف بگویند ما خصوصی هستیم و دولتی نیستیم اما روی تمام اینها نظارت داریم. رئیس کل دیوان محاسبات خاطرنشان کرد: خواسته ما این است که وزارت ورزش و جوانان همت جدی‌تری در چارچوب‌های ابلاغ شده به خرج دهد. هر باشگاهی هر قراردادی می‌بندد و بعد از مدتی اتفاقاتی مشابه آنچه اخیرا شاهد هستیم، رخ می‌دهد و در فیفا محکوم می‌شویم اما متاسفانه کسی هم درباره این قراردادها پاسخگو نیست. غیر از ضرر و زیان مالی، ضرر و زیان روحی هم به مردم وارد می‌شود، آن هم با این رقم‌های کلان. وزارت ورزش باید جدی‌تر ورود کند؛ اتفاقات اخیر بویژه درباره ۲ باشگاه استقلال و پرسپولیس نشان داد این ورود جدی نیست. یعنی قراردادها به نحوی بسته شده است که در نهایت ما محکوم شدیم.

کیوسک

[مارکا]

رئال مادرید منتظر توست ام‌باپه

[کوریره]

یک شماره ۹ به من بدهید

دیدار صمیمی بنا با دبیر و سوریان

سرمربی تیم‌ملی کشتی فرنگی در فدراسیون کشتی حاضر شد و علاوه بر صرف ناهار در کنار دبیر و سوریان، درباره برنامه‌های آتی تیم ملی نیز گفت‌وگو کرد. محمد بنا پس از حضور در فدراسیون کشتی و بازگشت مجدد به تیم ملی کشتی فرنگی، قرار است بر اساس صحبت‌های مطرح‌شده در جلسه دیروز با علیرضا دبیر و حمید سوریان، رقابت‌های لیگ کشتی فرنگی را زیر نظر بگیرد.

گزارشی درباره ورود دیوان محاسبات به موضوع قراردادهای فوتبال

جایی برای دلال‌ها نیست

باربد بهراد: فوتبال یکی از دلخوشی‌های مهم مردم کشور است که نقش بسزایی در سرانه اوقات فراغت پاک و همچنین شاد بودن مردم ایفا می‌کند، از این رو وظیفه دولت است که به هر نحوی بـه اعتلای آن کمک کند. اما یک گزاره دوم دیگری هم در این مورد وجود دارد؛ دولت به این بهانه باید بی‌تفاوت کنار بنشیند و بگویـد چون فوتبال برای مردم مهم اسـت من هیچ دخالتی در کنترل قیمت‌ها نمی‌کنم؟ به واسـطه بالا رفتن قیمت ارز و بالا رفتن تورم، بازیکنان و مربیان فوتبال هم قیمت‌های‌شان را بالا بردند اما متاسفانه هیچ تناسبی بین افزایش قیمت این قشر با سـایر صنوف دیده نمی‌شـود. آنچه امروز از قراردادها شنیده می‌شـود آنقدر حیرت‌آور است که بعضا صدای مدیران همین فوتبال هم درآمده اسـت. وزارت ورزش به عنوان متولی اصلی ورزش در کشـور و همچنین مالک حقیقی و حقوقی ۲ باشگاه بزرگ استقلال و پرسپولیس باید قبل‌تر از اینها در مساله افزایش قیمت‌ها دخالت می‌کرد.

از سوی دیگر منهای چند تیم لیگ برتری مثل تراکتور، نساجی، شهر خودرو و ماشین‌سازی، همه تیم‌های لیگ برتری بدون استثنا برای دولت هستند. چه تیم‌های صنعتی سپاهان و ذوب‌آهن و چه تیم‌های نفتی مثل مسجد سلیمان و آبادان. پس بیراه نیست اگر عنوان کنیم این وظیفه دولت است که بر قیمت‌ها نظارت کند اما متاسفانه بازار دست دلال‌هاست و به همین دلیل شاهد رشد افسارگسیخته قیمت قراردادها بودیم. بازیکنی که فصل قبل در یکی از تیم‌های نفتی بازی می‌کرد و امسال به یکی از تیم‌های بزرگ پیوسته، قراردادش را توانسته بیش از ۵۰۰ درصد افزایش دهد. در کدام قشر و کدام صنف چنین افزایش قیمتی داشتیم؟ بازیکنی که قراردادش به ۷۰۰ میلیون تومان هم نمی‌رسید در شلوغ بازار فوتبال موفق شد برای ۲ سال ۶ میلیارد تومان بگیرد. یعنی سالی ۳ میلیارد تومان. نمونه برای مثال فراوان است. البته آپشن‌هایی هم وجود دارد که اگر آنها را هم حساب کنیم شاید افزایش به ۷۰۰ درصد و بیشتر هم برسد.

■ **مقصر کیست؟**

مدیری که به صورت مستقیم توسـط وزیر ورزش یا وزرای دیگر دولت انتخاب می‌شود مهم‌ترین دغدغه‌اش حفظ صندلی و رضایت هیات‌مدیره و هواداران است. از این رو و هیچ نگرانی‌ای بابت افزایش قیمت‌ها ندارد. از سوی دیگر مگر تا به حال چندبار شده یک مدیر باشگاهی را پس از برکناری‌اش، نهادهای نظارتی احضار کنند و از او بپرسـند چرا حاضر شدی برای بازیکنی که فصل قبل ۵۰۰ میلیون تومان رقم قراردادش بود ناگهان ۲ میلیارد تومان بپردازی؟ مشکل دقیقا از همین خلاء به وجود می‌آید.

مدیر هیچ نگرانی‌ای بابت رفتارش ندارد. او احساس می‌کند همین که اختلاس نمی‌کند، همین که پول باشگاه را در جیبش نمی‌گذارد یعنی پاکدست اسـت و کارش را درست انجام داده. خروجی این تفکر باعث به وجود آمدن همین اوضاع می‌شود. اما حالا خوشبختانه دیوان محاسبات برای نخستین‌بار وارد کارزار شده است. وزارت ورزش باید پاسخ بدهد چرا در تیم‌های متبوعش ارقام عجیب و خارج از عرف برای جذب بازیکنان رد و بدل شده است؟ در همه تیم‌های جهان شـاید حساب یکی دو ستاره با بقیه متفاوت باشد. یعنی آنها قیمت‌شان با سایرین تفاوت فاحشی دارد. اما آنچه امروز از مذاکره بازیکنان و مدیران به بیرون درز کرده است، نشان می‌دهد تقریبا همه بازیکنان جدید با ارقام بسیار درشت وارد شده‌اند. در مورد یکی از تیم‌های صنعتی که یکی از مربیان بزرگ ایرانی را جذب کرده رقم حیرت‌آور ۱۵ میلیارد تومان برای یک فصل شنیده می‌شود. با ورود دیوان محاسبات خیلی از مسائل روشن می‌شود و اهالی فوتبال می‌فهمند که در آن اتاق‌های در بسته چه می‌گذرد. فوتبال ما محتاج نظارت نهادهای نظارتی و قضایی است و این کارها اگر زودتر از این انجام می‌شد شاید حالا شاهد این افزایش‌های عجیب و بی‌مبنا نبودیم.

■ **مشکل بزرگی به اسم دلالی**

بیشتر اهالی فوتبال یکی از دلایل اصلی بالا رفتن قیمت‌ها را حضور پررنگ جریان دلالی می‌دانند. یک بار پیش از این در سال ۱۳۸۷ نهادهـای امنیتی و قضایی به صورت پررنگ وارد کارزار شدند و با دستگیری بسیاری از دلال‌ها موفق شدند تا چند سال جلوی بالا رفتن افسارگسیخته قیمت‌ها را بگیرند اما متاسفانه با تغییر دولت این مشـی فراموش شد و حالا جریان دلالیسم فضا را برای جولان دادن مهیا می‌بیند. دیوان محاسبات با کمی جست‌وجو براحتی می‌تواند به نقش پررنگ جریان دلالی پی ببرد و با زدن سرشاخه‌های اصلی، کمک بزرگی به پاکسازی فوتبال کند. واقعیت این اسـت که دلالیسم صرفا مقوله‌ای منحصر به شماری از افراد نیست که در قالب مدیر برنامه‌های بازیکنان فعال هستند؛ بلکه دامنه آن فراتر از اینها رفته و عملا تمام فوتبال را در برگرفتـه و رد پای آن در اکثر بخش‌های فوتبال ایران دیده می‌شود. این جریان به ارکان تصمیم‌ساز فوتبال مانند فدراسیون نیز رسـوخ و تمام این ورزش را درگیر خود کرده اسـت. اکنون دلالیسم جریانی درهم تنیده متشکل از تصمیم‌سازان، مدیران، مربیان، بازیکنان و... است که موجب اتلاف منابع در این رشته شـده و آن را از درون دچار ضعف و فسـاد کرده و باعث شـده مسیر اصلاح و تغییر و تحول در فوتبال با موانعی جدی مواجه باشد. منطق حکم می‌کند که در یک نقل و انتقال فوتبالی، اول مسائل فنی و مربوط به فوتبال لحاظ شود و مورد توافق طرفین قرار بگیرد و بعد آنها سراغ توافقات مالی و سود اقتصادی حاصل از این قرارداد بروند اما این روزها در فوتبال ایران به دلیل وجود دلالان یا مدیرانی که پیشرفت فنی بازیکن برای‌شان کمترین اهمیت را دارد، این مناسبات اقتصادی است که تعیین می‌کند یک بازیکن فصل بعد را در کدام تیم یا کدام کشور بازی کند و شاید خود بازیکن هم نتواند کوچک‌ترین تاثیری روی سرنوشت خود بگذارد. این روزها مدیر برنامه‌های بازیکنان ترجیح می‌دهند با توجه به قیمت بالای یورو و دلار بازیکنان زیر نظر خود را برای ادامه فوتبال‌شان به لیگ‌های اروپایی بفرستند. آن هم نه لیگ‌های درجه یک این قاره که بازیکنان ایرانی شانس زیادی برای حضور در آن ندارند. آنها به لیگ‌های درجه ۲ و ۳ اروپا مثل ترکیه، بلژیک و لهستان هم راضی هستند تا مثلا با یک بازیکن قراردادی در حد چنـد صد هزار دلار امضا کند؛ قراردادی که با توجه نرخ ارز در ایران قطعا سود هنگفتی برای دلالان خواهد داشت.

هزینه کت‌وشلوار ۴۲ میلیونی از جیب باشگاه

روز گذشته بود که یکی از خبرگزاری‌ها مدارکی را منتشر کرد که نشان می‌داد مدیرعامل سابق پرسپولیس چگونه از حساب باشگاه برای خودش کت‌وشلوار ۱۷ میلیون تومانی سفارش داده است. ایسنا در این باره نوشت: در روزهایی که پرسپولیس بشدت دچار مشکل مالی بوده و حتی توان پرداخت قبوض خدمات باشگاه را نداشته است، محمدحسن انصاری‌فرد از فروشگاهی با برندهای معتبر، اقدام به خرید کت‌وشلوار و البسه شخصی کرده و در نهایت با دستور به ذی‌حساب، هزینه این خرید از حساب باشگاه پرداخت شده است. در یکی از این خریدها، انصاری‌فرد ۲ دست کت‌وشلوار، جوراب و یک عدد ژاکت می‌خرد که مجموع فاکتور آن، ۹ میلیون و ۱۹۶ هزار تومان می‌شود. البته در این فاکتور تخفیف یک میلیون و ۸۳۹ هزار تومانی هم لحاظ شده است(!) اما نکته جالب‌تر ماجرا اینجاست که پول این فاکتور را رضا یلوه، معاون اقتصادی باشگاه از جیبش پرداخت می‌کند و او در ادامه با نوشتن یک نامه رسمی در سربرگ پرسپولیس خطاب به مدیرعامل، از او تقاضا می‌کند که این پول از محل باشگاه پرسپولیس به حسابش واریز شود. او حتی در این نامه شماره حساب خود را برای واریز پول قید می‌کند. انصاری‌فرد نیز با پاراف نامه، از ذی‌حساب باشگاه درخواست می‌کند که اقدام لازم برای پرداخت پول به حساب معاون اقتصادی انجام شود. در یک مورد دیگر نیز انصاری‌فرد برای خرید البسه شخصی این‌بار به یک فروشگاه با برند ایتالیایی سر می‌زند و پس از خرید، دستور می‌دهد مبالغ این خرید، از حساب پرسپولیس به حساب فروشگاه مذکور واریز شود. در این فاکتور مدیرعامل وقت پرسپولیس، ۴ دست کت‌وشلوار و ۳ پیراهن خریداری می‌کند که جمع فاکتور آن ۹ میلیون و ۷۷۸ هزار و ۴۷۱ تومان می‌شود. مدیران مالی پرسپولیس هم مانند فاکتور قبلی، این مبلغ را هم به حساب فروشگاه مذکور واریز می‌کنند. البته ذی‌حساب سابق باشگاه پرسپولیس درباره پرداخت هزینه البسه مدیرعامل سابق این باشگاه توضیحاتی ارائه کرد. محمد پاشا اظهار کرد: بله! ما پرداخت این پول‌ها را به حساب یک شخص و یک فروشگاه تایید می‌کنیم اما نکته اینجاست که این پول‌ها پس از پرداخت جزو هزینه‌های باشگاه پرسپولیس محسوب نشده و به عنوان مساعده از حقوق آقای انصاری‌فرد که مدیرعامل وقت باشگاه بودند کسر شده است!

این تنها یک نمونه خیلی کوچک از اتفاقاتی است که در یک باشگاه دولتی رخ می‌دهد.

مجید جلالی در گفت‌وگو با «وطن امروز»:

نهادهای نظارتی روی واسطه‌ها کار کنند

موضوع نقل و انتقالات و مبالغی که رد و بدل می‌شود هر ساله برای همه اهالی فوتبال از خود فوتبال جذاب‌تر می‌شود. رسانه‌ها روی موضوع انتقالات بسیار مانور می‌دهند و طبیعتا همین موضوع برای مردم هم مهم می‌شود و برای آنها اهمیت دارد که کدام بازیکن و مربی با چه قیمتی به کجا می‌روند. این پروسه روند مشابهی در طول ۲۰ سال گذشته داشته است. یعنی ابتدا مبلغی توسط گروهی از واسطه‌ها با همکاری بخشی از رسانه‌ها به طور غیرواقعی اعلام می‌شود تا فضا برای کارهای بعدی آنها فراهم شود. در مرحله بعد که نقل و انتقالات شروع می‌شـود واسطه‌ها با بازیکنان وارد مذاکره می‌شوند و مبالغ غیرواقعی را اعلام می‌کنند. مدیران هم توسط زمینه‌سازی‌های قبلی آنها اول مرعوب و سپس تسلیم می‌شوند.

البته اینطور نیست که همه مدیران تسلیم این واسطه‌ها شوند، بلکه مدیرانی که زیر فشار هواداران هستند تن به چنین درخواست‌های سنگینی می‌دهند.

بنابراین به وجود آمدن چنین فضا و مبالغی یک پروسه مشخص داشته و توفانش هم ۴ تا ۶ هفته طول می‌کشد. بعد از این مدت که فشار کم شد، باشگاه‌های دیگر با بازیکنان متوسط با مبلغ کمتر قرارداد می‌بندند.

حـالا اینکه چـرا وزارت ورزش دخالت نمی‌کند خودش سـوال مهمی است؛ من می‌گویم برای این اسـت که کار این نهاد نیسـت. آنها تخصص لازم را ندارند و معیار قیمت‌گـذاری روی بازیکنان را نمی‌دانند. فضای فوتبال دست وزارت نیست، بلکه دست واسطه‌هاست. واسطه‌ها تقریبا همه‌کاره فوتبال ما هستند تا جایی که در انتخاب مربی تیم ملی هم آنها همه‌کاره هستند. کاملا رد پای واسطه‌ها را در نقل و انتقالات فوتبال می‌بینیم که به نفع فوتبال ما نیست. از این رو باید نهادهای نظارتی مثل دیوان محاسبات و دیگر ارگان‌ها به این مساله ورود کنند تا کار را از دسـت واسطه‌ها خارج کنند. همین که فضای دلالی از بین برود به خودی خود خیلی از کارها روی ریل متداول خودش قرار می‌گیرد.

از طرف دیگر بطن فوتبال روی فضای کاملا رقابتی بدون تولید اسـت. یعنی شاید نزدیک به ۱۰ بازیکن باشند که پیشنهاد سنگین از چند تیم دارند. مابقی بازیکنان قرارداد با مبلغ معقول‌تری با باشگاه‌ها می‌بندند. وقتی فوتبال ما بازیکن جدید تولید نمی‌کند، باشگاه‌ها هم دنبال بازیکنی می‌گردند که وجود ندارد و همین باعث می‌شود بین بازیکنان و باشگاه‌ها رقابت و دعوا پیش بیاید.

با این وجود بایـد با نظارت‌های بیشتر فوتبال را از وجود بعضی عناصر اضافی پاک نگه داشت.

امیر حاج‌رضایی در گفت‌وگو با «وطن امروز»:

نظارت باید ادامه‌دار و مؤثر باشد

به اعتقاد من کنترل اوضاع از دسـت مسـؤولان فوتبال خارج شـده و بازیکنان هم که می‌بینند نظارتی روی بستن قراردادهای آنها نیست کمی جری‌تر شده‌اند و دستمزدهای آنچنانی می‌خواهند. بعضی اوقات در یک مقایسه فنی میان دوره مـا و دوره فعلـی فکر می‌کنم اگـر در دوران ما چنین وضعیتی وجود داشـت، دستمزد بازیکنان ما چقدر می‌شد؟ مصاحبه اخیر فرشاد پیوس را خواندم که گفته بود اگر الان بازی می‌کردم، ۱۷ میلیارد تومان دسـتمزدم بود. به نظر من او بیراه هم نگفته اسـت. به هر حال باید مسؤولان فوتبال ما اسـتانداردهایی را در نظر بگیرند و در شرایط بد الان بتوانند دستمزد عادلانه به بازیکنان بدهند. وقتی نظارت نیست مدیر هم دلش برای بودجه بیت‌المال نمی‌سوزد و همچنان صفر اضافه روی قرارداد می‌گذارد. وقتی مدیران دلگرم این هستند که کسی بعدا از آنها درباره رقم قراردادها سوال و جواب نمی‌کند و تنها این نتایج اسـت که مبنای حفظ صندلی‌شان می‌شود آن وقت در بستن قراردادها زیاده‌روی می‌کنند و همین بی‌توجهی باعث می‌شود در پرداخت دستمزدها به مشکل بخورند، البته قرار نیست این پول از جیب آنها پرداخت شود و مشکل از همین جا شروع می‌شود. به هر حال فوتبال ما شرایط مناسبی ندارد و هر روز مشکلی جدید به میان می‌آید که نشان‌دهنده نابسامانی فوتبال ما است. فوتبال بازی کرده‌ام و می‌دانم چقدر سخت است و باید از جوانی‌ات بگذری. بازیکنان دسـتمزد بگیرند و مبارک‌شان هم باشد اما گرانی قراردادهای آنها باید متناسب با گرانی حال حاضر کشور باشد. گرانی وجود دارد، همه هم می‌دانند اما نباید اینگونه باشد که ناگهان بازیکن قیمتش را ۱۰ برابر بالاتر ببرد اما متاسفانه در این فضا اینگونه شده است. این یعنی چشم‌انداز خوبی برای فوتبال ما دیده نمی‌شود. دستگاه‌های نظارتی هم گاهی اوقات ورود می‌کنند اما ادامه‌دار نخواهد بود و در واقع اثری از نتایج این ورودها هم دیده نمی‌شود. حالا که می‌شنوم قرار است دیوان محاسبات ورود کند استقبال می‌کنم اما می‌خواهم که این بار تا انتهای جریان حضور داشته باشند. پیش از این اخباری برای ورود این نهادها به فوتبال می‌شنیدیم اما بعد از مدتی دیگر خبری نبود و جریان‌های مرموز و ناپیدا همچنان در فوتبال ما جولان می‌دادند. اگر قرار است این بار نظارتی به صورت واقعی انجام شـود خوب است ادامه‌دار باشد و نتیجه را هم به مردم بگویند. وقتی قرار است پول از بیت‌المال خرج شود آن وقت مردم حق دارند که بدانند این پول در کجا و به چه مبلغی هزینه شده است. وجود نظارت نهاد بالاتر باعث می‌شود بعضی جریان‌ها به خودشان بیایند و شاهد کمی آرامـش در قیمت‌های عجیب فوتبال باشیم.

سعید آذری در گفت‌وگو با «وطن امروز»:

نظارت باید موجب فرار واسطه‌ها شود

همیشه اعتقاد دارم بازیکنان فوتبال باید حق و حقوق‌شان را بگیرند اما سـوالی از مدیران دیگر تیم‌ها دارم: بازیکنی که سال گذشته در لیگ ما یک میلیارد حقوق گرفته چه پیشرفت خاص فنی و تکنیکی‌ای کرده که باید امسال طلب ۳ میلیاردی یا رقم‌های سنگین‌تر دیگر داشته باشد؟ این بازیکنان را می‌توان ۵۰ هزار دلار در مارکت بین‌المللی فروخت؟ اگر از روش‌های قیمت‌گذاری استاندارد اطلاعاتی ندارید، حداقل مشورت کنید. مدیرانی که تخصصی ندارند و با رانت در باشـگاه‌ها منصوب شـده‌اند در خواب به سـر می‌برند و واسطه‌های فرصت‌طلب بازیکنان تحت قراردادشان را یک به یک به نان‌ونوایی می‌رسانند. این مدیران در کمال وقاحت فقط مسائل غیرتخصصی و سراسر نقض تحویل می‌دهند. آیا وقتش نرسیده کسانی که شما را روی صندلی مدیریت گذاشته‌اند، به جای ارائه گزارش‌های دروغ و پرونده‌سازی علیه خدمتگزاران واقعی فوتبال به این حقیقت پی ببرند که شما این کاره نیستید؟

شما صرفا بله قربان گو هستید. هواداران باید بدانند فوتبال ما به دست واسطه‌های فرصت‌طلبی افتاده که «بازیکن‌دزدی» می‌کنند. این شـما هواداران هستید که باز هم با احساس‌تان بازی می‌شود. همکاران من آب در آسیاب واسطه‌ها و دلالان می‌ریزند تا از این بازار آشفته نقل و انتقالات کلاهی برای خود بدوزند. همکاران من باید مقابل دلالانی که در باشگاه‌ها کمین کرده‌اند تا سرمایه‌های فوتبال ما را به تاراج ببرند، بایستند.

پس باید از هر نوع نظارتی استقبال کرد. پیش از این متاسفانه هیچ نهـادی نبوده که به صورت واقعی بخواهد کنترلی روی افزایش قیمت قراردادها داشته باشد اما حالا که صحبتش شده امیدوارم به صورت تمام قد در میدان حاضر شوند تا فلان مدیر دولتی که روی کار آمده نتواند برای حفظ پست خود بازار نقل و انتقالات فوتبال را خراب کند. قیمت‌ها به صورت عجیبی بالا رفته و دلیل اصلی‌اش را نبود نظارت درست و اصولی می‌دانم. پس لازم است نظارت به صورت کامل انجام شود.

جرائم مغفول طبری

دیدگاه میهمان

ادامه از صفحه اول

طبـری امـا ۷ روز پس از حضور آیت‌الله سیدابراهیم رئیسی در جایگاه ریاست دستگاه قضا، برکنار و سپس دستگیر شد. دادگاه‌های علنی او نمایش اقتدار دادستانی در احقاق حق ملت و محاکمه یک فاسد در سطوح بالای دستگاه قضایی شد و همین‌ها انتظار را برای اشد مجازات او بالا برد. طبری اکنون علاوه بر مصادره اموال و انفصال دائم از خدمات دولتی و جریمه نقدی، به ۳۱ سال حبس محکوم شده است که شاید بتوان گفت برای کسی در سن او، حکم حبس ابد را دارد اما در هر حال ۳۱ سال حبس است.

نکته اما این است که اتهامات بررسی شده برای اکبر طبری، مطابق آنچه در کیفرخواست او آمده، در ۳ عنوان اتهامی اخذ رشـوه، پولشـویی و جعل سند خلاصه شد. انگار که مثلا یک شـهروند عادی جعل سـند کرده باشد یا رشوه گرفته باشد یا پولشویی کرده باشد. در واقع گویی شخصیت حقیقی طبری محاکمه شد و دادگاه به جایگاه حقوقی او به عنوان «مدیرکل امور مالی و معاون اجرایی قوه‌قضائیه» اعتنایی نداشت و تبعات ارتکاب چنین جرائمی توسط چنین مقامی را لحاظ نکرد. ضربه به حیثیت دستگاه قضایی، خدشه به اعتماد ملت، خیانت در امانت مسؤولیت سپرده‌شده به او، همه و همه می‌تواند عناوین اتهامی دیگری همچون اقدام علیه امنیت ملی را به کیفرخواست او اضافه کند. شاید ظاهر این سخنان غیرحقوقی به نظر برسد اما مگر نه آنکه گاه یک توئیت یا یادداشت رسانه‌ای بحق یا ناحق با همین عنوان اتهامی، نویسنده‌اش را راهی زندان می‌کند، پس سوال گزافی نیست اگر بپرسیم: آیا اقدامات طبری، با ضربه به اعتماد مردم به دستگاه قضایی که مأمن ملت از دست خلافکاران است، امنیت ملی را زیر سوال نبرد؟ و نکته مهم‌تر، تشکیل و رهبری شبکه ارتشا و فساد می‌تواند مطابق قانون ذیل عنوان اتهامی «افساد فی‌الارض» مورد بررسی قرار بگیرد؛ اتفاقی که درباره طبری نیفتاد. محافظه‌کاری‌های تزئین شده در پوشش حقوق و فقه را باید رها کرد و نباید گذاشت راهی ولو روزنه‌ای بهانه باز بماند، برای آنکه کسی دستگاه قضایی را متهم به اغماض در برابر برخورد با فساد درونی کند یا آنکه مقام عالی‌رتبه یا میانی دیگری وسوسه تخلف و ارتشا و... به سرش بزند. طبری با هر ریال رشوه‌ای که گرفته و با هر کلام وعده تخلفی که داده، علیه امنیت ملی قدم برداشته و همین‌ها روی پنهان مانده جرائم او است.